

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

19 septembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte: Timofti Vladimir,

Judecătorii: Toma Nadejda și Boico Victor,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia, oficiul Centru, Gheorghieva Fedora, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 27 martie 2018, în cauza penală în privința lui

Dudoglo Ruslan xxxxx, născut la xxxxx,
originar și domiciliat xxxxx

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 02.05.2017 – 27.12.2017;

Instanța de apel: 01.02.2018 – 27.03.2018;

Instanța de recurs: 06.06.2018 – 19.09.2018.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Comrat din 27 decembrie 2017, în temeiul prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, Dudoglo Ruslan a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal, la 3 (trei) ani închisoare cu executarea în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe termen de 1 (unu) an.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei a fost suspendată condiționat pentru perioada de probațiune de 1 (unu) an.

A fost respins demersul procurorului cu privire la încasarea din contul inculpatului în beneficiul statului a sumei de 745 lei, cu titlu de cheltuieli de judecată.

2. Pentru pronunțarea sentinței, prima instanță a constatat în fapt, că inculpatul Dudoglo Ruslan, la 20 februarie 2017, aproximativ la ora 15:00, conducând automobilul model „Opel Vectra”, n/î xxxxx, în mun. Comrat, efectuând o manevră de mișcare în sens invers de pe str. Lenin pe str. Gavriliuc a încălcat grav cerințele Regulamentului circulației rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13 mai 2009 stipulate în punctele 10 subpunctul (1) lit. b) și subpunctul (2) lit. a), 41 subpunctul 2), manifestate prin faptul că nu posedă cunoștințe și nu executa cerințele prezentului Regulament, precum și nu posedă dexteritatea necesară de a conduce în siguranță vehiculul pe drum; neavând

permisul de conducere perfectat pe numele său, valabil pentru categoria (subcategoria) din care face parte autovehiculul condus; efectuând manevra de mișcare în sens invers într-un loc interzis a comis tamponarea pietonului Nazarova Maria.

În urma tamponării, conform rezultatelor expertizei medico-legale în comisie nr. 86 D din 16 martie 2017, părții vătămate, Nazarova Maria i-au fost cauzate leziuni corporale, care se apreciază ca vătămare gravă a sănătății.

Acțiunile inculpatului au fost încadrate în baza art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal, încălcarea regulilor de securitate a circulației de către persoana care conduce mijlocul de transport, care a provocat vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății.

3. Procurorul a înaintat cerere de apel, solicitând casarea sentinței în partea respingerii demersului procurorului cu privire la încasarea din contul inculpatului Dudoglo Ruslan în beneficiul statului a cheltuielilor de judecată în sumă de 745 lei.

Cu referire la prevederile art. art. 227 alin. (1), (2) pct. 1), 5) alin. (3), 229 alin. (1), 385 alin. (1) pct. 14) Cod de procedură penală, procurorul a invocat că cheltuielile suportate pentru efectuarea expertizei judiciare, urmau a fi încasate din contul inculpatului.

Conform cerințelor art. 75 alin. (7) Legea cu privire la expertiza judiciară și statutul expertului judiciar nr. 68 din 14 aprilie 2016, plata cheltuielilor de judecată pentru efectuarea expertizelor judiciare suportate din bugetul de stat se face conform procedurii prevăzute de legislația de procedură.

În acest sens, acuzatorul a remarcat că dacă persoana a săvârșit în mod intenționat o infracțiune care a adus pagube, atunci în afară de sancționare penală ea trebuie să suporte toate cheltuielile financiare, legate de toate investigațiile infracțiunii comise. Numai în cazul imposibilității achitării cheltuielilor de judecată din partea persoanei condamnate, acestea pot fi achitate din contul mijloacelor financiare ale bugetului de stat.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Comrat din 27 martie 2018, apelul a fost respins ca nefondat și menținută sentința fără modificări.

În argumentarea soluției pronunțate, instanța de apel a indicat că prima instanță corect a ajuns la concluzia respingerii demersului procurorului privind încasarea din contul inculpatului în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare în sumă de 745 lei, în legătură cu efectuarea expertizei medico-legale nr. 86 D din 16 martie 2017.

5. Procurorul, în termenul prevăzut de lege, invocând temeiul pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, contestă decizia instanței de apel cu recurs ordinar, solicitând casarea acesteia în partea respingerii demersului acuzatorului de stat cu privire la încasarea din contul inculpatului în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care să se dispună încasarea din contul lui Dudoglo Ruslan în beneficiul statului a cheltuielilor de judecată în sumă de 745 lei. În rest, solicită menținerea deciziei.

În argumentarea recursului procurorul susține că potrivit art. art. 227 alin. (1), (2) pct. 1), 5) alin. (3), 229 alin. (1), 385 alin. (1) pct. 14) Cod de procedură

penală, cheltuielile suportate pentru efectuarea expertizei judiciare, urmau a fi încasate din contul inculpatului.

De asemenea menționează, că prin Legea nr. 316 din 22 decembrie 2017, în vigoare din 09 februarie 2018, a fost abrogat alin. (2) art. 143 Cod de procedură penală, care prevedea că plata expertizelor judiciare efectuate în cazurile prevăzute la alin. (1) art. 143 Cod de procedură penală, se face din contul mijloacelor bugetului de stat.

6. Verificând argumentele recursului declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent, or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Potrivit practicii judiciare constante erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial.

Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Colegiul reține că recurentul invocă ca temei pentru recurs pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, criticând decizia instanței de apel dintr-un singur considerent, și anume că, în viziunea sa, instanța de apel greșit a respins solicitarea acuzatorului de stat din cererea de apel cu privire la încasarea din contul inculpatului a sumei de 745 lei, cu titlu de cheltuieli de judecată.

Cu referire la aceste argumente ale recurentului Colegiul penal conchide, că instanța de apel, judecând cauza, a cercetat nemijlocit, sub toate aspectele probele prezentate de părți, pe care le-a apreciat în mod obiectiv, ajungând corect la concluzia de a menține sentința și de a respinge solicitarea procurorului din cererea de apel cu privire la încasarea din contul inculpatului în beneficiul statului a cheltuielilor de judecată în sumă de 745 lei, suportate pentru efectuarea rapoartelor de expertiză.

Astfel, art. 227 alin. (2) Cod de procedură penală stipulează, că cheltuielile judiciare cuprind sumele: 1) plătite sau care urmează a fi plătite martorilor, părții vătămate, reprezentanților lor, experților, specialiștilor, interpreților, traducătorilor și asistenților procedurali; 2) cheltuite pentru păstrarea, transportarea și cercetarea corpurilor delictive; 3) care urmează a fi plătite pentru acordarea asistenței juridice garantate de stat; 4) cheltuite pentru restituirea contravalorii obiectelor deteriorate sau nimicite în procesul de efectuare a

expertizei sau de reconstituire a faptei; 5) cheltuite în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală.

Totodată, alin. (3) al aceleiași norme prevede, că cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate.

Potrivit art. 228 Cod de procedură penală (1) În modul prevăzut de legea procesuală penală, din sumele alocate de stat vor fi compensate următoarele cheltuieli judiciare suportate de către martori, partea vătămată, partea civilă, asistenții procedurali, interpreți, traducători, experți, specialiști, reprezentanții legali ai părții vătămate, ai părții civile:

1) cheltuielile făcute în legătură cu prezentarea la citare în organul de urmărire penală și în instanță;

2) cheltuielile de cazare;

3) salariul mediu pentru toată perioada de participare în procesul penal;

4) cheltuielile de reparare, restabilire a obiectelor care au fost deteriorate în urma utilizării lor în cadrul acțiunilor procesuale la cererea organului de urmărire penală sau a instanței.

(2) Organele, întreprinderile, instituțiile și organizațiile de stat sunt obligate să păstreze salariul mediu pentru toată perioada de timp în care partea vătămată, reprezentantul ei legal, asistentul procedural, interpretul, traducătorul, specialistul, expertul, martorul au participat în procesul penal la citarea organului de urmărire penală sau a instanței.

(3) Expertului și specialistului li se recuperează, de asemenea, costul materialelor care le aparțin și care au fost utilizate pentru executarea însărcinării respective.

(4) Expertul, specialistul, interpretul, traducătorul au dreptul la recompensă pentru executarea obligațiilor, afară de cazurile când le-au executat în cadrul unei însărcinări de serviciu.

(5) Cheltuielile suportate de persoanele menționate la alin. (1) vor fi recuperate la cererea acestora în baza unei hotărâri a organului de urmărire penală sau a instanței în mărimea stabilită de legislația în vigoare.

Având în vedere prevederile legale citate, Colegiul penal conchide, că suma de 745 lei, constituie totalul cheltuielilor judiciare necesare pentru efectuarea expertizelor dispuse în cadrul urmăririi penale și anume pentru efectuarea raportului de constatare nr. 114 din 24 februarie 2017, costul căruia constituie 91 lei (f.d. 21-22), raportului de constatare nr. 115 din 02 martie 2017 (f.d. 23-24), costul căruia constituie 490 lei și raportului de expertiză judiciară nr. 86 D din 16 martie 2017 (f.d. 27-29), costul căruia constituie 164 lei, efectuarea cărora a fost dispusă în baza îndreptărilor organului de urmărire penală pentru stabilirea stării de ebrietate a inculpatului și a naturii ei (f.d. 17-20), precum și în baza ordonanței organului de urmărire penală din 15 martie 2017, în vederea stabilirii leziunilor corporale, localizarea acestora și mecanismul lor de formare la partea vătămată Nazarova Maria (f.d. 26).

Prin urmare, aceste cheltuieli sunt puse pe seama statului prin intermediul organelor de resort care pornesc urmărirea penală și se compun din cheltuieli evidente și necesare în vederea constatării faptei infracționale, însă nu constituie

cheltuieli suplimentare suportate de către organul de urmărire penală sau de către instanță, în legătură cu efectuarea urmăririi penale sau judecarea cauzei.

Așadar, Colegiul penal atestă, că instanța de apel întemeiat a reținut, că aceste cheltuielile sunt suportate de către organul de urmărire penală, care și are atribuția de a administra probele în vederea probării/combaterii acuzației aduse, însă aceste cheltuieli nu sunt de natura de a pune pe seama statului costuri suplimentare, sau exagerate, iar cheltuielile pentru efectuarea expertizei întru stabilirea consumului de droguri, a băuturilor alcoolice la inculpat și gradul vătămarilor corporale la partea vătămată, sunt evidente și necesare pentru a demonstra existența/lipsa bănuielii rezonabile privind săvârșirea infracțiunii.

Colegiul penal de asemenea menționează, că la examinarea cauzei de către instanța de apel au fost respectate prevederile legale prescrise de art. art. 414-419 Cod de procedură penală, iar eroarea de drept invocată de către recurent prescrisă la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, nu a fost constatată la examinarea recursului, prin urmare, hotărârea atacată este legală și întemeiată, iar recursul urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În corespundere cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia, oficiul Centru, Gheorghieva Fedora, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 27 martie 2018, în cauza penală în privința lui **Dudoglo Ruslan xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la **19 octombrie 2018**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecătorii

Toma Nadejda

Boico Victor